

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 29/10
02.09.2010. година
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Предрага Трифуновића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, записничарем, решавајући о захтеву Војне поште ... Београд, за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 17 У ... од 24.02.2010. године, у предмету накнаде трошкова за становање, у нејавној седници већа одржаној дана 02.09.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац захтева предлаже преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 17 У ... од 24.02.2010. године, којом је уважена тужба М.З. из Г.М. и поништено решење ВП ... ИНТ број ... од 17.10.2007. године, којим је укинута решење ВП ... Г.М. УП-1 број ... од 26.07.2007. године, а којим је тужиоцу било признато право за накнаду дела трошкова за становање почев од 21.06.2007. године. Захтев је поднет због повреда Правилника о накнади путних и других трошкова, са предлогом да се захтев уважи и преиначи или укине побијана пресуда.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3 истог члана је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде произилази да је Управни суд побијаном пресудом ценио законитост оспореног решења које је донето у поступку службеног надзора од стране туженог органа и да је пре доношења оспореног решења вођен управни поступак у коме је првостепеним решењем одлучено о праву на накнаду дела трошкова за становање. Оспореним решењем је укинута првостепено решење о признању права против кога је у управном поступку дозвољена жалба. Стога Врховни касациони суд налази да против правноснажне одлуке Управног суда није дозвољен захтев за преиспитивање судске одлуке, када је Управни суд оцењивао законитост решења донетог по основу службеног надзора ако у управном поступку, који је претходио службеном надзору, није искључена жалба.

Са изнетих разлога, нису испуњени услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен посебним законом, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба. Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацити решењем.

Налазећи да је према наведеним одредбама Закона о управним споровима поднети захтев недозвољен, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 53. став 1. овог Закона одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Дана 02.09.2010. године, Узп 29/10

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

председник вена - судија,

Снежана Живковић,с.р.